

Släktmöte på Villa Aske i juni

Äntligen dags för släktmöte igen!
Boka in den 3–5 juni 2022

sid 4

En rolig inblick i Olofs liv

Man vet aldrig vad man kan hitta på
baksdan av en tavla

sid 8-9

Om adeln och Riddarhuset

Flera artiklar har bäring på detta
spännande ämne

sid 5, 11, 12-13

Bland grenar, kvistar och blad

Händelser i den Hermelinska släkten sedan föregående nummer

Födda

Den 19 maj föddes Vera, dotter till Gustav (Thorsvi, Adolf, Adolf, Carl) och Felicia (se bild på nästa sida).

Den 21 juni föddes Stéphanie, dotter till Sebastian (Thorsvi, Robert, Jan, Otto) och Sophie (se bild intill).

Den 7 september föddes August, son till Cornelia (Thorsvi, Robert, Nils, Gunnar) och Ludvig (se bild nedan).

Avlidna

Den 11 augusti avled Elise Arve (Thorsvi, Adolf, Adolf), se bild på nästa sida.

Födelsedagar andra halvåret 2021

3 jan: Louise, 50 år, Stockholm

17 jan: Guillermo, 50 år, Kalifornien, USA

17 jan: Olof, 50 år, Skänninge

7 mar: Michelle Dollé Hermelin, 50 år, Heemstede, Nederländerna

20 mar: Fredrik, 50 år, Hässelby

5 apr: Margareta Jonson, 70 år, Saltsjöbaden

9 apr: Lena, 70 år, Sollentuna

10 apr: Elsa Magnusson, 70 år, Malmö

15 apr: Lennart Karp, 60 år, Malmö

28 apr: Dag, 70 år, Stockholm

30 apr: Bo Gustafson, 60 år, Mallorca, Spanien

8 maj: Eberhard, 80 år, Enebyberg

16 maj: Elise von Sydow, 60 år, Malmö

6 jun: Michèle, 80 år, Fredericton, Kanada

6 jun: Sven-David, 60 år, Seevetal, Tyskland

13 jun: Kevin Seldon, 60 år, Greely, Kanada

23 jun: Victoria, 50 år, Danderyd

28 jun: Raoul Atmer, 70 år, Jönåker

29 jun: Robert, 50 år, Bangkok, Thailand

29 jun: Therese, 50 år, Greely, Kanada

Saknas din nyhet?

Mejla redaktör Jenny på jenny@hermelin.com eller slå en signal till 070-380 15 55 så tar vi in den i nästa nummer!

På bilden ser ni Stéphanie Cleo Hermelin och hennes stolta föräldrar Sebastian och Sophie.

Den här lille mannen heter August Karl Arvid Wärner och är son till Cornelia och Ludvig.

Denna bild av Elise togs för några år sedan när Elise, jag (Staffan Arve) och min syster Meta besökte Sjudargården utanför Sigtuna. Där var skolhushållet när familjens barn gick i skolan. Det var en fin dag och nuvarande ägarna var med, mycket intresserade och bjöd på en lång fikastund.

Något att ta efter

Vanligtvis är äldre mer intresserade av sin släkt än ungdomar. Studier, familjebildning och yrkeskarriär kommer långt före avlägsna släktingar och släktens historia. Det är förståeligt. Men blir avståndet för stort och för långvarigt kan det bli svårt att upprätta det. Dag har sett risken och gett sina döttrar och svärsöner ett livslångt medlemskap i släktföreningen som födelsedagsgåva. Bra där Dag!

Här ligger lilla Vera, dotter till Gustav och Felicia.

Släktmöte 3–5 juni på Villa Aske

Inget hindrar ett släktmöte – utom världskrig och pandemier

I juni nästa år ses vi antligen för släktmöte igen! Ett möte som är ett helt år försenat – vilket faktiskt inte har hänt sen släktmötet i Söderköping år 1942. I verksamhetsberättelsen från det mötet stod följande att läsa (hela protokollet finns på hermelin.net):

”Enär rådande oroliga politiska förhållanden gjorde en allmän anslutning osannolik beslöt styrelsen, med föreningsmedlemmarnas godkännande, att låta mötet anstå till påföljande år under förhoppning att förhållande na då skulle vara gynnsammare. Eburu denna förhoppning endast i ringa grad förverkligats och det kunde förutses att många medlemmar även i år torde bliva förhindrade att infinna sig, har styrelsen sin plikt likmätigt samman kallat släktföreningen till dess 6:te ordinarie släktmöte i känslan av att i de vanskliga förhållanden vi leva och vårt land befinner sig, bevarandet och stärkandet av sammanhållningen inom ätten är av än större betydelse än annars.”

Det är lite kul att blicka tillbaka och konstatera att historisk plikttrogenhet och en hög ambition hos släktföreningen ger avkastning. Världen stormar, men Hermelinerna samlas vart femte år – typ.

Ett släktmöte för alla åldrar

Den 3–5 juni nästa år bjuder vi alltså in till släktmöte på vackra Villa Aske, 30 minuter nordväst om Stockholm. Mötet startar redan med lunch på fredagen för de som kan. Därefter följer antingen släktmästerskap i golf på någon av de närliggande golfbanorna, eller en utflykt till Västra Ryds Kyrka där ett vackert Hermelinskt vapen hänger till minne av vår släkting Olof II. (Den nyfikne kan läsa mer om detta vapen på hermelin.net under Släktföreningen/Arkiv/Västra Ryds kyrka.)

Kom gärna redan fredag kväll

Även om de flesta kanske planerar att komma till lördagen, då mötet mer officiellt går av stapeln, vill vi uppmana alla som kan att anlända på fredagskvällen. Då kommer vi att ha en kvällsdrink på Villa Aske för alla som tycker det är trevligt med after work. Och så är det så klart trevligt att vakna upp på plats till en god frukost och redan vara installerad inför mötesdagen. Jenny kommer dessutom att hålla en morgonyogaklass för de som vill på lördagsmorgonen!

Program

På fredagen erbjuds först två alternativ, därefter gemensamt program:
-12:00 Lunch på Villa Aske med efterföljande utflykt till Västra Ryds kyrka och det vackra släktvapnet i trä, eller...

-12:00 Lunch på golfklubb med följande släktmästerskap i golf
-18:00 Ankomst för de som vill delta i kvällsdrink på Villa Aske
-19:00 Middag

Lördagens aktiviteter:

-07:00 Morgonyoga
-08:00 Frukost
-10:00-12:00 gemensam aktivitet
-12:00-13:00 Lunch
-13.30-15.30 Släktmöte och förhandlingar
-16:00 Fördrink, middag och underhållning och lite senare vickning

Söndagens aktiviteter:

-08:00 Frukost
-09:00-12:00 Seminarier: släktingar håller intressanta föredrag
-12:30 Lunch
-Hemfärd

Villa Aske i sommarskrud (bilden kanske känns igen från omslaget i förra numret)

Mer info och anmälan på hemsidan

Vi kommer att ha Villa Aske alldeles för oss själva hela helgen. Det är en fantastisk plats med vackra omgivningar och mycket att hitta på och delta i för den som vill. Som vanligt är det svårt att inte planera in för mycket, men vi har förberett ett axplock av aktiviteter som passar för både stora, mellanstora och små släktingar. Nu hoppas vi på att så många som möjligt har chans att komma! All information finns vår hemsida hermelin.net under Släktmöten/2022 Bro.

**Anmälan senast den 31 mars
2022 på hemsidans startside:
hermelin.net**

Adelskvinnor för demokrati

Hanna Jessing (Åsby, Sven, Nenne, Niklas) har varit på föredrag om Honorine och hennes medsysters värv på Fogelstad

Den 9 november gästade författaren Ulrika Knutson Riddarhusets Kulturkväll. Hennes spännande föredrag handlade bland annat om vår släkting Honorine Hermelin under rubriken ”Adelskvinnorna som kämpade för fred och demokrati. Om Fogelstadgruppen och kvinnlig rösträtt 100 år.”

Jag hade tagit mig till Riddarhuset tillsammans med en gammal kollega. På plats träffade jag min mamma Ebba som också hade med sig en gäst, ordförande Johan med hustru Lena samt vår släkting Ulf. Föredraget hölls i Riddarhusalen inför en stor publik, företrädesvis kvinnor.

Under föredraget berättade Ulrika Knutson om vår släkting rektorn Honorine Hermelin, om godsägaren, ekologiska jordbrukaren och riksdagsledamoten Elisabeth Tamm, om läkaren, rösträttskämpen och sexualupplysaren Ada Nilsson, om författaren och journalisten Elin Wägner samt om riksdagsledamoten, yrkesinspektören och ledamoten i Nationernas förbund, Kerstin Hesselgren.

Från ett ingenting till en människa

Ulrika Knutson började själv intressera sig för Fogelstadgruppen när hon studerade litteraturhistoria i Uppsala på 1970-talet. Kvinnliga Medborgarskolan på Fogelstad var ett häftigt folkbildningsexperiment. För att kvinnorna skulle kunna bruka sin rösträtt och färga politiken behövde de skolas i medborgarkunskap, menade godsägaren Elisabeth Tamm och författaren Elin Wägner. Framför allt måste de lära sig prata och lita på sin egen röst.

”Jag kom till Fogelstad som ett ingenting – och cyklade härifrån som en människa”. Så beskrev en av deltagarna sin vistelse på Kvinnliga Medborgarskolan på Fogelstad på 1920-talet.

Godsägaren Elisabeth Tamm var generös med sina miljoner och trots sin feodala uppfostran en vidsynt person. Om henne skrev Moa Martinsson att ”hon var en kvinna ur de högsta kretsar, som rädde om gods och gull och

Ulrika Knutson föreläser i Riddarhusalen

ändå ställer sig på en nästan radikalare sida än vi själva”. Syndikalisten Moa Martinsson gick kurs på Fogelstad när hon var torparhustru på Södertörn.

Deltagare från alla samhällsskikt

Ulrika Knutson berättade att dialogen och samtalet var det viktigaste i pedagogiken på Fogelstad. Till medborgarskolan kom kursdeltagare från alla samhällsskikt, vilket också var tanken. Man bjöd alltså in läkare, advokater och konstnärer men även hemmafruar och massor av lärare och socialarbetare. De som inte hade råd med kursavgift och biljett fick stipendium.

Vår släkting Honorine Hermelin var Fogelstads rektor ända till 1954. Hon trodde på att dialog var möjlig om man litade på sin egen röst och lyssnade på varandra med respekt. Honorine kom för första gången till Fogelstad 1917 för att tjänstgöra som arbetsledare vid nödhjälpsarbeten. Hon blev nära vän med Elisabeth Tamm. Honorine blev en av grundarna av Kvinnliga medborgarskolan på Fogelstad, där hon också var en

inspirerande lärare i historia, och var skolans rektor 1925-54.

En radikal debattör

Honorine var medlem i kvinnogruppen bakom tidskriften Tidevarvet 1923-36 och en radikal debattör i frågor rörande nedrustning, jämlikhet, pedagogik och kvinnans roll i samhället. Åren 1925-75 var hon ordförande i Fogelstadförbundet, en sammanslutning av skolans elever, och utgav en tidskrift med samma namn.

Vi fick oss alltså till livs ett mycket intressant och spännande föredrag om dessa intressanta kvinnor. Efter föredraget erbjöd Riddarhusets festvåning dryck och smörrebröd i entréhallen. Jag vill rikta ett stort tack till Riddarhuset som ordnade detta och avsluta med ett lästips, nämligen Ulrika Knutsons bok ”Kvinnor på gränsen till genombrott: grupporträtt av Tidevarvets kvinnor” som berättar om kretsen kring medborgarskolan på Fogelstad och den radikala veckotidningen Tidevarvet.

En kopp kaffe med Tomas

Ordförande Johan har besökt Hermelinska släktarkivet på Eskilstuna stadsbibliotek

Eskilstuna stadsbibliotek är ett stort och välkomnande hus som innehåller ett gigantiskt arkiv, forskningsrum, kontorslokaler och café. Tomas Carlberg jobbar som arkivarie där.

Varför tar jag upp det här? Jo, i arkivet finns cirka 10 hyllmeter med skrifter, foton, räkenskaper och korrespondens med koppling till vår släkt. Eskilstuna stadsbibliotek har nämligen vänligheten att ta hand om Hermelinska släktarkivet. Det har de gjort sedan 1970 då Elias, dåvarande ordförande i släktföreningen, tog initiativ till ett samarbete. Elias arbetade på gevärsfaktoriet i Eskilstuna och var också engagerad i Eskilstunas kulturella liv.

Konstnären Olof Hermelin ägde Österby och David (1823–1894) ägde Åsby

som båda ligger i Eskilstuna. Eftersom Elias också bodde i kommunen fanns det flera naturliga kopplingar mellan vår släkt och Eskilstuna stad.

Fyra ursprungliga samlingar

Arkivet bestod ursprungligen därför av fyra samlingar:

- Hermelinska släktföreningen
- Bergsingenjör Elias Hermelins samling
- Konstnären mm Olof Hermelins samling
- Åsby herrgårdsarkiv

År 1999 tillkom Brita Hermelins personarkiv. Brita (1877–1972) var dotter till Carl och Elise. I oktober i år hade jag nöjet att överlämna min farmor Gunnis (1883–1981) korrespondens med sina

närmaste släktingar och vänner. Brevet kommer nu att utgöra en sjätte samling i Eskilstuna stadsarkiv.

Tomas hade vänligheten att ta emot kistan med alla brev och över en kopp kaffe berättade han att släktarkivet utgör en viktig del i Eskilstunas historia.

Vi avslutade det trevliga mötet med en rundvandring i lokalerna där han presenterade mig för flera arbetskamrater som direkt förstod att mitt besök var relaterat till Hermelinska släktarkivet.

Tomas återkom flera gånger till den uppskattade träff som Max ordnade på biblioteket om konstnären Olof Hermelin för några år sedan. Han hälsade särskilt till Max och bjöd in oss att ordna flera liknande föreläsningar.

Tomas Carlberg vid de 10 hyllmetrarna Hermeliniana som finns på Eskilstuna stadsbibliotek

Gamla nyheter på hemsidan

Ordförande Johan har digitaliserat gamla pärmar och hittat mycket intressant

Det var så man gjorde förr. Klippte ut och tejpade fast på ett A4-ark. Satte i en pärm som sen blev flera pärmar och som sen samlade damm. Klipparen var den ende som kände till innehållet. Åtminstone de första tio åren. Sen var även det minnet borta. Och pärmarna stod stolta i någon låda, saknade av ingen.

Måns och Elias klippte mest

Steve Jobs, Apples ikoniske VD, skapade den första smarta mobilen 2007. Det förändrade inte bara världen utan också livet för våra pärmar. Med en ny version av Apples mobil kunde jag scanna pärmar från första till sista sidan. För varje bild jag tog gick det en tanke till Måns och Elias som jag tror var de främsta klipparna.

Det klippta och tejpade trängs nu inte i pärmarna längre, det har återvunnits i form av fjärrvärme. Men innehållet lever ändå vidare. Långt ute i cybervärlden, åtkomligt inte bara för släktingar utan för alla som kan hitta det.

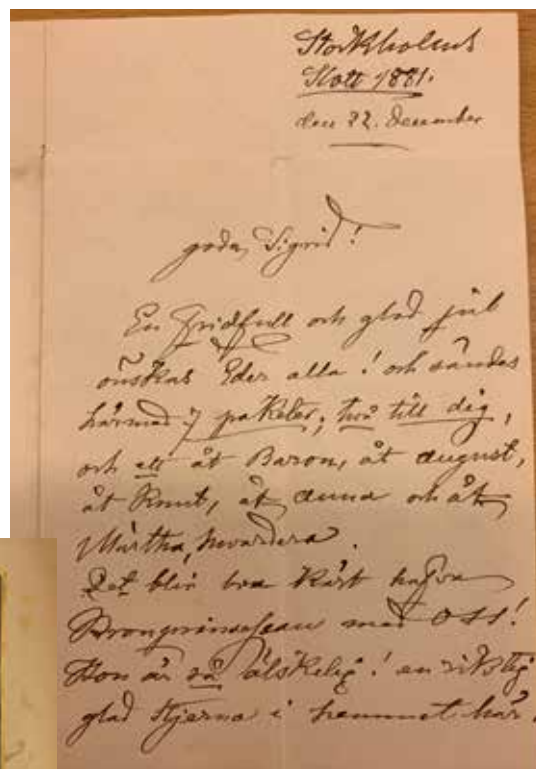
Gamla nyheter att titta på

Här kommer lite vägledning för er som är nyfikna på det analoga

som digitaliserats. Det mesta ligger på min Dropbox, åtkomligt bara för styrelsen. Men successivt lägger vi upp det klippta och klistrade på hemsidan.

Minnesord

Biografier har vi haft länge, men Minnesord är nytt på hemsidan. Där finns drygt 50 nekrologer, minnesord som har skrivits av anhöriga. Klicka på Biografier/Minnesord för att läsa dem.

Eric översättaren

Sidan om Eric har uppdaterats. Här finns filmer, ljudinspelningar, utställningar, artiklar och bilder. Klicka på Biografier/Gripenberg/Eric översättaren om du är nyfiken.

Släktmötet 1951

Brita von Sydow hittade ett fotoalbum och vips var släktmötet 1951 fyllt med intressanta bilder. Ett stort tack Brita! Klicka på Släktmöten/1951 Uppsala för att se dem.

Släktmötesdokumentation

På i stort sett alla släktmöten har vi lagt in verksamhetsberättelser, släktmötesprotokoll, ekonomisk redovisning och särskilda tal. Kul läsning!

Brevväxling med prinsessa

Mitt grävande tog mig också till Uppsala universitetsbibliotek. Någon gång på 1970-talet lät Margit Geijer (dotter till sjökaptenen Vilhelm Hermelin, Noorgrenen) donera några handlingar som hon tyckte kunde vara av historiskt intresse. Där fanns brevväxling mellan Sigrid Hermelin och H.K.H. prinsessan Eugénie. Sigrid (1821–1895) var mamma till ovan nämnda Margit. Där fanns också flera fotopärmar varifrån jag tog några bilder. Än så länge ligger de bara i styrelsens Dropbox men så småningom kommer de att dyka upp på hemsidan. Några smakprov finns på bilderna på denna sida.

En bild säger mer än tusen ord

Bengt (Österby, Max, BeO) ger oss en inblick i baron Olofs liv i Philadelphia på 1800-talet

I somras fick jag och Johan ett mejl av Bengt. Han hade i sin tur fått ett mejl av en vän vid namn Henrik som hittat intressanta dokument bakom en tavla som han fått i 60-årspresent. Det låter nästan som upptakten till en spännande film, men här kommer historien i sin helhet på papper. Så här skrev Bengt:

Hej Johan/Jenny

Hoppas allt väl i den svenska värmen!

Jag skickar vidare e-post som nedan från en vän, Henrik Hartzell, som fick en Olof Hermelin-tavla, foto bifogat, av sin Mor. Bakom tavlan fann Henrik ett utdrag, bifogat, från Herman Jublin-Dannefelts levnadsminnen berörande Olof H som ni kanske kan tycke är intressant om ni inte redan har sett det tidigare.

*Hälsningar från Bermuda
Bengt, Degla Hermelin*

Och så här löd mejlet från Henrik:

Hej Bengt,

Nu har jag landat i Singapore och hamnade på Conrad Hotel, där Du bjöd på lunch senast Du var i Singapore för Stenas styrelsemöte.

Lite bakgrund betr. tavlan jag fick i 60 års present av Sylvia.

Sylvias farfarsfar Carl Mathias Jublin-Dannfelt var chef för den svenska delen av världsutställningarna i Philadelphia, London, Helsingfors och Wien. I Philadelphia var hans son Herman med, senare professor på Lantbruksakademien, som nedtecknat bifogat avsnitt i sin levnadsberättelse där han skriver om konstnären baron Olof Hermelin och hans eskapader i Philadelphia. Som jag läser det verkar Olof ha varit snäll, godtrogen, generös, vänfast och med en smula självironi.

Hermans son, min morfar Matts Jublin-Dannfelt, följde på sätt och vis i Hermans

agrikulturella (heter det så?) fotspår och blev Överjägästare, tillförordnad professor på Skogis och chef för Domänverkets egendomar med säte i Linköping. Jag kommer ihåg att mormor och morfar talade om Gunni Hermelin gift med Robert. De hade 12 barn och bodde på en gård i närheten av Linköping vilken jag tror mig ha besökt som barn.

Tavlan jag ärvde är målad och föreställer Långängen, Stocksund.

Hoppas jag kan tillföra lite ny information till Er Släktförening.

*Amicus tuus,
Henrik*

Den bifogade levnadsbeskrivningen som Henrik nämner ser ni på nästa sida, och själva tavlan finner ni nedan. Spännande, inte sant?

Målning föreställande Långängen, Stocksund, signerad Olof Hermelin

Utdrag ur min farfar Herman Juhlin-Dannfelts levnadsminnen del I

PHILADELPHIA 1876

810
151

Vårt umgänge var eljest så gott som uteslutande den svenska utställningskolonien, som om kvällarna brukade samlas i vårt hem. En, som var så gott som medlem av familjen, var kommissarien för konstutställningen baron Olof Hermelin. Han var, ehuru ännu ej 50 år, en gråhårsman, snäll, glad och med en barnslighet gränsande optimism och lättrogenhet i amerikanska kretsar mest omtalad som "the sentennial Uncle". Som ett exempel på hans lättrogenhet må följande lilla historia tjäna.

Han kom en dag och berättade att han skulle resa till Niagara, för att måla landskapsbilder från trakten kring fallet. En amerikan, som föreslagit honom detta, skulle vara honom följaktlig och hade, skicklig jägare som han var, åtagit sig att genom jakt sörja för livsförnödenheterna under deras uppehåll i ödemarken.

Reskamraten hade av Hermelin fått ett par 100 dollars för utrustningen till deras lägerliv. Då min far (Carl Mathias J-D) påpekade för honom, att jägarliv vid Niagara var både onödigt och även rätt omöjligt, då där fanns en stad och ingen urskog, blev Hermelin något fundersam, och efter några dagar omtalade han att, amerikanen sedan ej låtit höra av sig, och sedan såg han aldrig röken av vare sig denne, de förskotterade pengarna eller fältutrustningen.

Hermelins godtrogenhet gjorde, att han ej sett till att få in betalning för tavlor, som han enligt uppdrag sålt, varför han vid utställningens slut ej kunde redovisa avdelningens medel. Pappa erbjöd sig att skaffa här för nödiga pengar men Hermelin nekade att taga emot hjälpen och förklarade, att han skulle stanna för att genom målning tjäna in vad han var skyldig, vilket han gjorde, åtminstone stannade han kvar därute till påföljande år.

810
154
0
155

Sommarhettan 1876 var oerhörd stark, om dagen uppgående till 38 -42 grader C och härigenom blev luften starkt laddad med elektricitet som om aftnarna urladdade sig genom oupphörliga blixtrar, som upplyste hela himlavalvet och syntes som tätt upprepade nedslag på husens åskledare. Hettan var mycket besvärande för både folk och hästar. De senare sökte man skydda mot värmeslag genom att vid bletslet fästa en parasoll över huvudet samt genom duschning vid vattenposterna på gatorna. Av detta sätt att få svalka begagnade sig även då och då promenerande personer som kände sig överhettade.

För vår centennial uncle Olof Hermelin medförde en sådan duschning en besvärlig situation. Hans sommarkostym, vilken han med stor förtjusning omtalade sig hava köpt för det billiga priset av 15 dollars, visade sig icke vara "waterproof" utan började efter duschningen gå upp i sömmarna, så att han hade svårt att hålla dem samman, tills han nådde sin bostad. Kostymen var hopfogad med något slags lim, och styckena krympte efter blötningen och torkningen, så det var omöjligt att åter göra den brukbar.

AV OCH NEDSKRIVET JAN 2012

Sylvia H. Frick J-D

Notiser

Här skriver vi om stort och smått som har koppling till släkten. Tipsa oss på jenny@hermelin.com!

Kort från styrelsens senaste möte

Det senaste styrelsemötet (nummer 13 sen släktmötet 2016) hölls den 11 oktober på Hermelin & Friends kontor på Kungsgatan 32. Där huserar bland annat Maximilian, Jenny, Adolf och ibland Camilla till vardags.

På mötet avhandlades vår ekonomi och fondernas utveckling, stipendiebeloppen och innehållet i Nätverket. Vi gick igenom hemsidan och planerade inför vårt kommande Släkthemöte. Nu ser vi verkligen fram emot att få ses i juni! Vi hade också glädjen att få besluta om utdelning av stipendier trots det rådande läget (se sid 15).

Har du frågor om styrelsearbetet eller protokollet får du gärna kontakta mig som är sekreterare, eller någon annan av oss i styrelsen. Alla protokoll finns på hemsidan.

//Hanna Jessing

Önskeföreläsare?

Som ni kunde läsa på sidan 4 planerar vi att låta släktingar hålla föredrag på söndagsförmiddagen. Vid tidigare släkthemöten har vi bland många andra fått lyssna till Christian och Gustav som satt på vd-posterna i två av Sveriges största fastighetsbolag, till Otto som berättade om sin bok om Azorerna, till Fredrik som berättade om sina resor (även tillsammans med Otto) och till Donald Myerston som delade med sig av sitt "World-Wide Hermelin Life".

Finns det någon släkting du är extra nyfiken på? Tipsa oss i styrelsen så kontaktar vi gärna den personen! Mejla johan@hermelin.com eller jenny@hermelin.com senast den 31 januari.

Eric i Radionovellen

Sveriges Radio sänder ett program som heter Radioföljetongen & Radionovellen. Samordnare för programmet är Joseph Knevel. Han ringde Johan i september och berättade att författaren Raja Bahari har skrivit en novell om Eric Hermelin. Novellen heter Okänd avsändare. Reine Brynolfsson är uppläsare. Programmet sändes den 25 november men finns tillgängligt i appen Sveriges Radio Play: <https://sverigesradio.se/grupp/24289>

Hittat på nätet

Magdalena och Hermelins grönsaker i Skänninge har utsetts till årets bonde, Sanne har återigen vunnit pris för sitt hantverk och Camillas företag Karriärkonsulten har blivit Gasellföretag. Vi har många släktingar att vara stolta över!

På Youtube finns ett knäppt klipp om knark i maten som har lagts upp av Ylva Hermelin. Hon tillhör de s.k. Eskilstuningarna vars anfader tog namnet Hermelin utan minsta släktskap med oss.

Släktföreningarnas dag

Vart tredje år arrangerar Riddarhuset något de kallar Släktföreningarnas dag. Alla adliga släktföreningar bjuds in till föreläsningar. I år handlade det mest om medlemshantering och ekonomi.

Riddarhussekreterare (CEO) Erik Drakenberg inledde dagen med att informera om Riddarhusets verksamhet. Han betonade att Riddarhuset går från passiv och inåtriktad organisation till aktiv och utåtriktad. Något som jag (Johan) verkligen kan intyga!

Några exempel: I början av oktober föreläste Ulrika Knutsson på Riddarhuset om Fogelstadgruppen där Ho-

norine Hermelin var rektor. Hanna skriver om det på annan plats i tidningen. Någon vecka senare lyssnade jag på Niklas Natt och Dag som har skrivit en trilogi om sent 1700-tal. Den första heter 1793. Bellman noir kallas hans alldeles egna stil. Inget för lättskrämnda.

Ja, det är ett omfattande och intressant program som Riddarhuset har. Det kan varmt rekommenderas. Kostnadsfritt dessutom.

En annan intressant punkt var kassadirektören Sten Ankarcronas redovisning av Riddarhusets Herculesfond. Kapitalet är på ca 4,5 miljarder kr med en relativt konservativ, trygg och långsiktig placeringspolicy. Numera kan släktföreningar ansluta sig till fonden

mot en avgift på 2%. Vår släktförening har ju anlitat Öhmans som kapitalförvaltare. Avgiften är 0,27 % vilket är mycket konkurrenskraftigt. Öhmans har hittills levererat vad vi önskar så någon anledning att byta förvaltare ser vi inte.

Vi fick också höra släktföreningen Tham och Tamm berätta om sitt nya IT-system för medlemshantering.

Riddarhusgenealogen Göran Mörner berättade på sitt oefterhärmliga sätt om namnregler. En lisa för själen att lyssna på honom. Skratt och nya insikter i en behaglig blandning. Det finns inga adliga namn, säger Göran, bara adliga personer. Sug på den!

Magdalena tycker till

Magdalena (Thorsvi, Robert, Lars, Ulf) är inte bara prisbelönt grönsaksbonde utan även en flitig debattör och krönikör, nu senast kunde vi läsa hennes tankar kring jakt i SvD under rubriken "Kultureliten framställer oss jägare som onda" (<https://www.svd.se/kultureliten-framstaller-oss-jagare-som-onda>):

Människor har jagat sedan urminnes tider. Jakt, fiske, plocka bär, odla – det är att leva, vår existens i grunden bygger på att vi äter.

Sedan tio år bor jag på landet och bedriver ett ekologiskt grönsaksföretag som odlar och säljer grönsaker. Under dessa tio år har jag också lärt mig att se hur komplicerad helheten är, hur allt hänger ihop och hur ett kretslopp fungerar. Varför aktivt skogsbruk är en viktig och stor del av framtidens lösning på en hållbar värld. Att viltvård, det vill säga jakt, är en del av den lösningen. Att hållbarhet och tankar kring miljö ligger i de flesta lantbrukares och skogsägares dna, vi funderar konstant över just dessa frågor. Hur kan vi lämna ifrån oss jorden och skogen till nästa generation i ett fint skick.

Världen är helt enkelt inte så där en-

kelt svart och vit som den beskrivs i SvD Kultur av Elsa Westerstad. Det inser den som lever nära naturen, brukar den och umgås med den, som har gått i lantbrukarens och skogsägarens skor ett tag.

Tjusningen med jakt och att döda ett djur, är just det, att veta varifrån maten kommer.

Det känns minst sagt olustigt när storslottsbor och kulturelit bekymrat och på väl tilltagen distans från vår verklighet funderar över hur viltvård bedrivs på en helsida i kulturdelen och insinuerar att de som jagar saknar empati för djurens liv. Disney och dess filmer har fått för stor betydelse för hur många ser på förhållandet mellan människor och djur. Vi som jagar är inte de onda och ni som tycker synd om djuren är inte per se, de goda.

Samma sak har jag känt flera gånger inför vår matproduktion. Mina ekologiska grönsaker hyllas lika ofta som min mans konventionella potatisodling ifrågasätts. Med kommentarer som till exempel "gift och besprutning, hur kan ni?". Titta närmare på innehåll och gift i kaffe och alkohol innan ni funderar över potatis som har skyddats från exempelvis bladmögel och brunröta.

Utan den behandlingen kan hela skörden gå till intet och då finns ingen mat. Titta närmare på kött från andra delar av jorden, hur avokadon och mandlarna produceras innan den svenska jakten och baconet får mer påhopp.

Tjusningen med jakt och att döda ett djur, är just det, att veta varifrån maten kommer. Det är en fråga om moral.

Jag blev också glad över att hjorten blev av med sitt däck runt halsen, Elsa. Vad hade det sagt om mig om jag inte blivit det? Tror att precis alla jägare som jag känner blir det. Vi är djurvänner och känner starkt för djur. Så att förfasas över dem som tycker om jakt och att delge jakthistorier, vad säger det om vår tid? Om den urbana människan.

Nu får det vara slut på dessa enkla beskrivningar som skapar motsättningar mer än förståelse. Vad innebär det om vi ska kunna producera mat till 10 miljoner människor? Att leva hållbart och att samtidigt vara realistisk när det kommer till effektivitet och ekonomi – det är den bilden som det är moraliskt att sprida.

Magdalena Hermelin, ekologisk grönsaksbonde

Om adelskapet och Riddarhuset

Allmänbildning för adliga genom utdrag ur Riddarhusets informationsblad (sammanställd av ordförande Johan)

Vad innebär det egentligen att vara adlig? Varför är vi adliga? Kan man fortfarande bli adlig? Är Riddarhuset ett hus eller en förening eller något annat? Ordförande Johan har sammanställt lite matnyttig information för den som är nyfiken.

Adeln och adelskapet

Adeln har sina rötter i den samhällsgrupp som under medeltiden kallades frälset eftersom dess medlemmar var frälsta (befriade) från skatt så länge de gjorde rusttjänst, det vill säga själva ställde upp i krigstjänst eller utrustade andra. Med tiden övergick frälset till ärftlig del, formellt genom Johan 111:s adelsprivilegier 1569.

Adeln var rikets främsta stånd under ståndssamhällets tidevarv då den tillsammans med prästerna, borgarna och bönderna utgjorde samhällets olika politiska grupperingar. Före ståndssamhällets upplösning under 1800-talet innebar det olika fördelar att tillhöra en adlig familj. Man behövde inte betala vissa skatter och åtnjöt en hög social status. I gengäld förväntades familjen vara nyttig för kronan genom att sönerna ställdes till förfogande i krigstjänst som officerare eller tjänade det allmänna i ämbetsverk. Högre officerstjänster och ämbeten var förbehållna adeln. De män som inte var adliga men ändå gjorde karriär blev oftast adlade när de nådde en viss höjd på karriärstegen.

Hur blev man adlig?

Nytt adelskap förvärvades genom beslut av Kungl. Maj:t, vilket den adlade fick ett bevis på genom ett sköldebrev. I sköldebrevet framgår bland annat hur adelskapet överförs från en generation till en annan. Efter 1902, då Sven Hedin adlades, har ingen adlats i Sverige – och efter 1974 är det inte längre grundlagsmässigt möjligt. I dag erhålls därför adelskap i Sverige enbart genom arv (där-

till räknas ingifta kvinnor till mannens ätt så länge de förblir gifta). Med 1809

därefter adlades innebärande att endast ättens huvudman, således endast en person i ätten i taget, är adlig.

Naturaliserad innebär att släkten är adlad av en utländsk regent men att släkten genom att vara bosatt i Sverige enligt vissa regler kunde få den svenska monarkens tillstånd att bli upptagen på Sveriges riddarhus. Ointroducerad adel är svenska släkter som adlats men aldrig introducerats eller utländsk adel som fått svenskt medborgarskap men inte introducerats på Riddarhuset.

Hur adelskapet ärvs

Adelskap förs vidare på manslinjen och ärvs till barn födda inom äktenskapet. En dotter som är född inom äktenskapet och vars far är adlig förblir ättemedlem hela livet, oavsett om hon gifter sig adligt eller ej – men hennes adelskap förs inte vidare till hennes barn. Gifter hon sig adligt blir även barnen adliga, men de anses då vara en del av mannens ätt.

En son som är född inom äktenskapet och vars far är adlig behåller sitt adelskap livet ut och för det även vidare det till sina barn – om de är födda inom äktenskapet. Barn som föds utanför äktenskapet är inte adliga, trots att fadern är det – men om föräldrarna sedan gifter sig blir barnen adliga. Adelskap kan inte överföras genom civilrättslig adoption.

Här bör poängteras att Adelskalendern som är Riddarhusets presensmatrikel över ättemedlemmarna syftar till att sammanställa vilka som tillhör de adliga ätterna, inte att redovisa familjerna inom de adliga ätterna.

Adelskapet följer inte ett visst släktnamn. En person blir inte adlig för att den upptar sin adligt födda hustru, mors eller styvfars efternamn. En kvinna som gifter sig adligt räknas till mannens ätt så länge de är gifta, också om hon blir änka – men

Vår adliga vapensköld

Vår friherrliga vapensköld

års regeringsform (§37) infördes en begränsning av adelskapet i de ätter som

endast om hon inte gifter sig igen.

Kan man avsäga sig sitt adelskap?

Historiskt har det förekommit, efter godkännande av Kungl. Maj:t, men det är numera inte möjligt. Att tillhöra en adlig ätt är ett bestående historiskt arv som inte försvinner för att man exempelvis byter namn, slutar betala sin kapitationsavgift eller på annat sätt upphör att ha kontakt med Riddarhuset.

Vad innebär det att vara adlig?

Som del av Sveriges ridderskap och adel har ättmedlemmarna

tillgång till – och ett delansvar för – Riddarhuset och dess tillgångar. Exempel på fördelar:

- Möjlighet att söka stipendier och understöd ur Riddarhusets förvaltade fonder

- Möjlighet att förmånligt hyra lokaler i Riddarhuset, exempelvis till bröllops- och jubileumsfester

- Medlemstidskriften *Arte et Marte* två gånger per år

På ansvarssidan kan nämnas att myndiga manliga ättmedlemmar som bor i Sverige årligen ska betala en avgift som går till drift och underhåll av Riddarhuset och därmed sammanhängande ändamål. Adelsmötet fastställer denna så kallade kapitationsavgift som för närvarande är 350 kronor per år. När avgiften är betald kan den myndige, manliga ättmedlemmen med hustru och gemensamma barn födda inom äkten-

skapet ta del av fördelarna ovan. Dessa utgår dock om avgiften inte erläggs – men återförs så snart en eventuell skuld betalas. Riddarhuset finansieras inte av offentliga medel utan bekostar själv sitt palats och sin verksamhet.

Riddarhuset

Ett annat viktigt ansvar som ättmedlemmarna har är att hålla sin egen del av genealogierna korrekt och uppdaterad genom att vart tredje år besvara korrekturet till Adelskalendern och dessemellan underrätta Riddarhuset om giftermål, nyfödda barn och bortgångna ättmedlemmar.

Vad är Riddarhuset

Om man pratar om institutionen Riddarhuset så heter den egentligen ”Sveriges ridderskap och adel”. Det är en korporation, dvs den liknar en förening men är i princip en förening av föreningar. Varje ätt är en förening. Riddarhuset skapades 1625 som en del av ständsriksdagen. Adeln skulle föra bok över vilka som skulle få rösta under riksdagen.

När kungen hade adlat en person, så var den personen tvungen att söka introduktion. Man fick betala en avgift,

bl.a. till Vadstena Adliga Jungfrustift och Kadettfonden. Om man inte betalade så blev man inte introducerad och kunde då inte rösta inom adeln vid riksdagen.

Adeln hade tre klasser: Betitlad högadel (grevar och friherrar), obetitlad högadel (ridmare och kommandörer) samt obetitlad lågadel. Obetitlad innebar att man tilltalades ”herr” eller ”välborne herr”. Man röstade per klass och adeln lämnade sedan sin gemensamma röst.

1778 lät Gustaf III

flytta upp de trehundra äldsta ätterna ur tredje klassen till andra klassen. 1809 avskaffade man andra klassen och alla flyttades ner till tredje klassen igen.

1866 röstade adeln för att avskaffa sig som stånd. Men i och med att man hade donationer och fastigheter så kunde man inte bara avskaffa ståndet utan bildade en korporation liknande Svenska kyrkan.

1974 avskaffades konungens rätt att adla och efter 2003 har adeln ingen offentligrättslig ställning längre. Innan dess var man som en stat i staten och kunde ta ut skatt av sina medlemmar.

Själva Riddarhuspalatset blev färdigt 1674. Jean de la Valle var arkitekt. Det var samlingslokalen för adeln under riksdagen och har fortsatt vara mötesplats för adelsmötena sedan dess. Det är bara adelns medlemmar som kan hyra lokaler i palatset.

Software development studies

Oscar Morehead (Österby, Max, BeO, Max, Susanne) thanks us for his scholarships

My name is Oscar Morehead. I am grandchild to Max and Margaretha Hermelin and son to Gabrielle and John Morehead.

At this time, I am about to complete my 4-year bachelor in Communication & Multimedia Design with a major in Game Development at Hanze University of Applied Sciences (Groningen, the Netherlands). For this, I am creating a mobile application targeted at the trade and construction sectors, where users can digitalize current analogue workflows.

For the first year of my study I was exposed to the stages involved in the creation of a digital interactive product, from the role of a designer, artist, and developer. For the remaining years of my program, I would specialize in the role of a developer (programmer).

During my third year I completed two minors, one in Journalism and another in Game technologies. I also embarked on a 6-month internship at a company called Actablue, where I began to dip my toes in more Android oriented software development and the programming language Java. While interning there, I worked on a mobile payment system (mPOS) which actually launched in the first quarter of 2021 to their clients.

I gained a great deal of knowledge and was able to broaden my field of knowledge from game development to more generalized software development. Upon concluding my internship, I was hired by the company, and I now work there part-time. I have also been offered a full-time position when my study finishes, which I have accepted.

The past year has been a strange one. Not being able to travel to “landet” or back to Ireland to visit my family and friends and following strict guidelines set by the Dutch government was not easy, nor fun, but with it has come many positives which can be appreciated, like this job and the health of my family.

I am extremely appreciative of the support that was offered to me by Hermelinska Släktföreningen over the 4 years of my studies. It has helped a great deal in allowing me to follow my dream of studying abroad and expanding my horizons in the field of software development. I would also like to thank all of my family, from both Ireland and Sweden for being so supportive throughout the past years.

Oscar Morehead with his family in the Netherlands

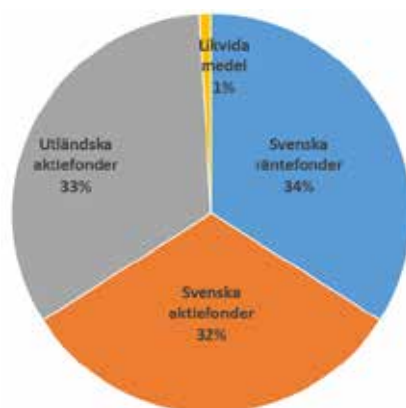
Föreningens ekonomi

Olof Hermelin redogör för fondernas utveckling och utdelade stipendier

Siffror i tusental kronor	Okt 2021	2020	2019	2018	2017
Släktföreningen	10 332	9 292	8 733	8 050	8 275
Victor Hermelins minne	14 396	13 047	12 294	11 374	11 847
Ebba Sophia Ribbings minnesfond	3 812	3 424	3 192	2 878	2 934
Lena Robertsdotters fond	5 718	5 122	4 795	4 311	4 408
Totalt	34 257	30 855	29 014	26 613	27 464
Värdeförändring för perioden	10,9%	6,4%	9,0%	-3,1%	5%

Portföljens fördelning

Förmögenhetens fördelning bland värdepapper per den 30 september 2021 framgår av diagrammet intill.

Fondernas utveckling

Utvecklingen under perioden januari-september 2021 har varit stark, som ett resultat av en successiv återhämtning av konjunkturen, med en uppgång under januari-september på netto 10,9%.

Justerat för kostnader, stipendier mm i fonderna var den totala utvecklingen brutto 11,7%. Utvecklingen brutto har sedan den sista januari 2015 legat på i genomsnitt drygt 5% per år, vilket är något över föreningens målsättning om 4% avkastning per år över tid.

Stipendier

Är du 18-28 år och bedriver akademiska studier? Fyll i formuläret på hemsidan och sök stipendium! Sista ansökningsdag för vårterminen är 28 februari och för höstterminen 30 september. Denna termin sökte och fick tio släktingar 10 000 kronor vardera:

Alexia, dotter till Gustav och Dina, Instituto Marangoni, Milano (Thorsvi, Ernst, Olof, Bengt, Gustav)

David, son till Christian och Fredrika, Linnéuniversitetet (Thorsvi, Adolf, Thor)

Eric, son till Joachim och Mia Göthe, Lunds Universitet (Gripenberg, Josef, Axel)

Erik, son till Christian och Maria, Karolinska Institutet (Thorsvi, Ernst, Olof)

Kevin, son till Madelen och Stefan, KTH (Thorsvi, Sven, Lennart, Ulf)

Maika Leroy, dotter till Louise och Jacques Leroy, University of Amsterdam (Åsby, Sven, Sven Samuel)

Max, son till Gustav och Dina, Oxford University (Thorsvi, Ernst, Olof, Bengt, Gustav)

Mikael, son till Jan och Maria, KTH (Thorsvi, Adolf, Adolf)

Rickard Hermelin Engberg, son till Brita, Göteborgs Universitet (Thorsvi, Thorsten, Sven, Thorsten)

Therese, dotter till Christian och Maria, Lunds universitet (Thorsvi, Ernst, Olof)

Om Hermelinska Nätverket

Hermelinska Nätverket ges ut av Hermelinska släktföreningen. Tidningen kommer ut två gånger per år och skickas till alla aktiva medlemmar i Sverige och utomlands.

Redaktör

Jenny Hermelin (se kontaktinfo nedan)

Tryck

Alatryck, Vadstena

Omslagsbild

Hermelin i vinterskrud

Släktföreningens styrelse

Johan Hermelin, ordförande
johan@hermelin.com,
070-699 14 10

Fredrik Hermelin, vice ordförande
fredrik@outdoortravel.se,
0708-56 18 38

Hanna Jessing, ledamot
hanna@jessing.nu,
070-968 15 55

Fredrik I:son Hermelin, ledamot
fredrik@hermelin.st,
0709-29 32 61

Olof Hermelin, ledamot
olof.hermelin@outlook.com,
070-789 81 77

Jenny Hermelin, ledamot och redaktör för Nätverket
jenny@hermelin.com,
070-380 15 55

Cornelia Hermelin, ledamot
cornelia.hermelin@gmail.com,
076-184 19 80

Kontakt- och kontouppgifter

Adress: Nytorpsvägen 30,
191 35 Sollentuna
IBAN:SE1950000000058111001746
Bankgiro: 5273-3789
Organisationsnummer:
802001-4265

